

Den 14. november 1985

Foreløbig oversættelse

Formandskabets kompromisudkast af 13. november 1985 til traktat vedrørende EPS

TRAKTATUDKAST

Artikel 1

De Høje Kontraherende Parter, medlemmer af De europæiske Fællesskaber, sætter sig som mål i fællesskab at formulere og iværksætte en europæisk udenrigspolitik.

- Paris, 1972: 2. del, pkt. 10 og 14.
- København, 1973: 1. del, 1. afsnit, 2. del, pkt. 12.
- Haag, 1976: pkt. 4.
- London, 1981: 1. del, afsnit 2., 5. og 8.
- Stuttgart, 1983: 6. præambel og pkt. 1.3., 1.4.2., 2.2.3. og 3.2.

Artikel 2

1. De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til (at udvise solidaritet på alle de områder, som er omfattet af denne traktat) at informere hinanden gensidigt og til at konsultere hinanden om ethvert udenrigspolitisk spørgsmål af generel interesse for at sikre, at deres samlede indflydelse udøves mest effektivt gennem samordning, overensstemmelse mellem deres holdninger og gennemførelse af fælles handlinger.

- Paris, 1972: 2. del, pkt. 14.
- København, 1973: 1. del, 4. og 5. afsnit, 2. del, pkt. 11 og 12.
- Paris, 1974: pkt. 4.
- Haag, 1976: pkt. 4.
- London, 1981: 1. del, 7. afsnit.
- Stuttgart, 1983: pkt. 1.3., 1.4.2., 2.2.3. og 3.2.

2. Konsultationerne finder sted, inden De Høje Kontraherende Parter fastlægger deres endelige holdning.

- København 1973: 2. del, pkt. 11.
- London, 1981: 1. del, 7. afsnit.

3. Hver Kontraherende Part tager i sin stillingtagen og i sine nationale handlinger fuldt ud de andre partners holdninger i betragtning og tager behørigt hensyn til den interesse, som ligger i vedtagelsen og iværksættelsen af fælles europæiske holdninger.

For at øge deres mulighed for fælles handling på det udenrigspolitiske område sikrer De Høje Kontraherende Parter den gradvise udvikling og fastlæggelse af fælles principper og målsætninger.

Fastlæggelsen af fælles holdninger udgør et udgangspunkt for De Høje Kontraherende Parters politik.

- Stuttgart, 1983: pkt. 3.2.

4. De Høje Kontraherende Parter bestræber sig på at undgå enhver handling eller stillingtagen, som kan skade deres effektivitet som en samlet kraft i internationale anliggender eller indenfor internationale organisationer.

- London, 1981: 1. del, 2. afsnit.

Artikel 3

((Rådet for Den europæiske Union har den overordnede ledelse af Det politiske Samarbejde). (Det europæiske Råd giver de generelle politiske retningslinier for Det politiske Samarbejde)).

Europæisk Union

- Romtraktaten, 1. præambel: »stadig snævrere sammenslutning«.
- Paris, 1972: Indl. pkt. 7 og 2. del, pkt. 16.
- København, 1973: 2. del, indledning og pkt. 12.
- Paris, 1974: pkt. 13.
- Haag, 1976.
- London, 1981: 1. del, 3. afsnit.